

ПОВЕЧЕРІЕ

ОН

На тѧ г҃ди, оўпокáхъ, да не посты-
жуся въ вѣка: пра́вдою твоёю нѣзабы-
мѧ, а нѣзмѣнѧ.

Пріклони ко миѣ оўчо твоё, сѹскори
нѣзати мѧ: въдн ми въ вѣа защищите-
мѧ, а въ дѣла прибѣжиша, єже спасти мѧ.

Іакѡ держава моѧ, а прибѣжиша моє
бѹи ты, а ймене твоє г҃ш ради настѣниши
мѧ, а препинѧши мѧ.

Изведеши мѧ ѿ сѣти сѧ, юже скрыша-
лии, іакѡ ты єси защищитель моїй г҃ди.

Къ рѹцѣ твойї предложу дѹхъ мої: нѣзва-
нила мѧ єси г҃ди, еже истины.

Бозиенавидѣлъ єси хранѧщъ сѹеты
вотище, азъ же на г҃де оўпокахъ.

Бозрадѹися и возвеселися ѿ мѧти твоей,
іакѡ призрѣлъ єси на смиренїе моє, паслав
єси ѿ ивѣдъ дѹшу мою.

И иѣси мене затворилъ въ рѹкахъ вражи-
хъ, постѣнила єси на престранихъ и озѣ моя.